

Verklighetens skärgårdsdoktor

Per Ullhammar, som sägs vara förebilden till tv-serien Skärgårdsdoktor, var skärgårdsdoktor i en del av Stockholms skärgård i 30 år och knuten till Djurö vårdcentral. Inte heller han kände igen sig i tv-serien. Per Ullhammar säger att han tyckte den gav en falsk bild av skärgårdsborna.

Däremot kunde arbetet då han startade i slutet av 1960-talet bjuda på en del dramatik, som för en provinsialläkare i glesbygd ungefär. Detta förändrades i takt med att helikopterverksamheten byggdes ut.

Per Ullhammar gick i pension för fem år sedan och andra har tagit över. Själv har inte helt lagt av. Han har avtal med landstinget och rycker ibland ut på hembesök till de delar av skärgården som inte har egen läkarbåt, om det är för mycket begärt att patienten ska söka sig till fastlandet. •

na i besättningen har just klämt sin fot mellan två båtar när de skulle lägga till. Carl-Peter följer med. Kerstin Antonsson är rädd att något gått sönder i hennes fot och hon har ont. Men inget verkar brutet. Hon får hoppa på tillbaka de få stegen till Doktorinnan för ytterligare undersökning. Med en elastisk binda och uppmaning att gå och röntga om det mot förmodan skulle bli värre kan hon lättad linka därifrån.

– Det handlar mycket om att skapa trygghet. Många hade klarat sig ändå, men det vet de ju inte. Det är mycket handpåläggning, säger Carl-Peter Anderberg.

Ja, TV-seriens dramatik är långt borta. Och skulle något riktigt allvarligt inträffa är det 112, sjöräddning och helikopter som gäller. M/S Doktorinnan är visserligen utrustad med defibrillator, spine board, intuberingsutrustning och en hel del annat, men de vanligaste problemen är infektioner, stukade fötter, brutna tår, sår, insektsbett eller att någon glömt receptet hemma.

– En del tror att vi återupplivar folk varje dag. Men det som händer i ett avsnitt av Skärgårdsdoktor är vad en vanlig doktor är med om på fem år, om man inte jobbar på akuten.

Det mest dramatiska den här somma-

ren var en liten pojke på Gullholmen som hade fått ett getingstick i munnen, med risk för allergisk chock. Föräldrarna hade sett båten och ringde. Och i Fjällbacka hade en flicka slagit i ryggen och spräckt njuren och Skärgårdsläkarna fick ringa ambulans.

De tre kompanjonerna hade bestämt sig för att köra Doktorinnan tre år till att

börja med och sedan utvärdera. Och nu har de bestämt sig för att fortsätta.

– Vi kör vidare nästa år också, trots vädret i år. Vi har femårsplan på båten och behovet finns här. Nu är vi inkörda och kända med folk.

Text: Elisabet Ohlin

Foto: Lena Garnold

Nära till doktorn. Kerstin Antonsson skulle bära av mot en annan båt vid tilläggning och så kom foten i kläm. »Jag blev så rädd!« Som tur var hade hon bara några tiotal meter till doktorn och snart får hon höra att inget verkar brutet. Det känns bra.